Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26487
Copyright: Admont, Benediktinerstift

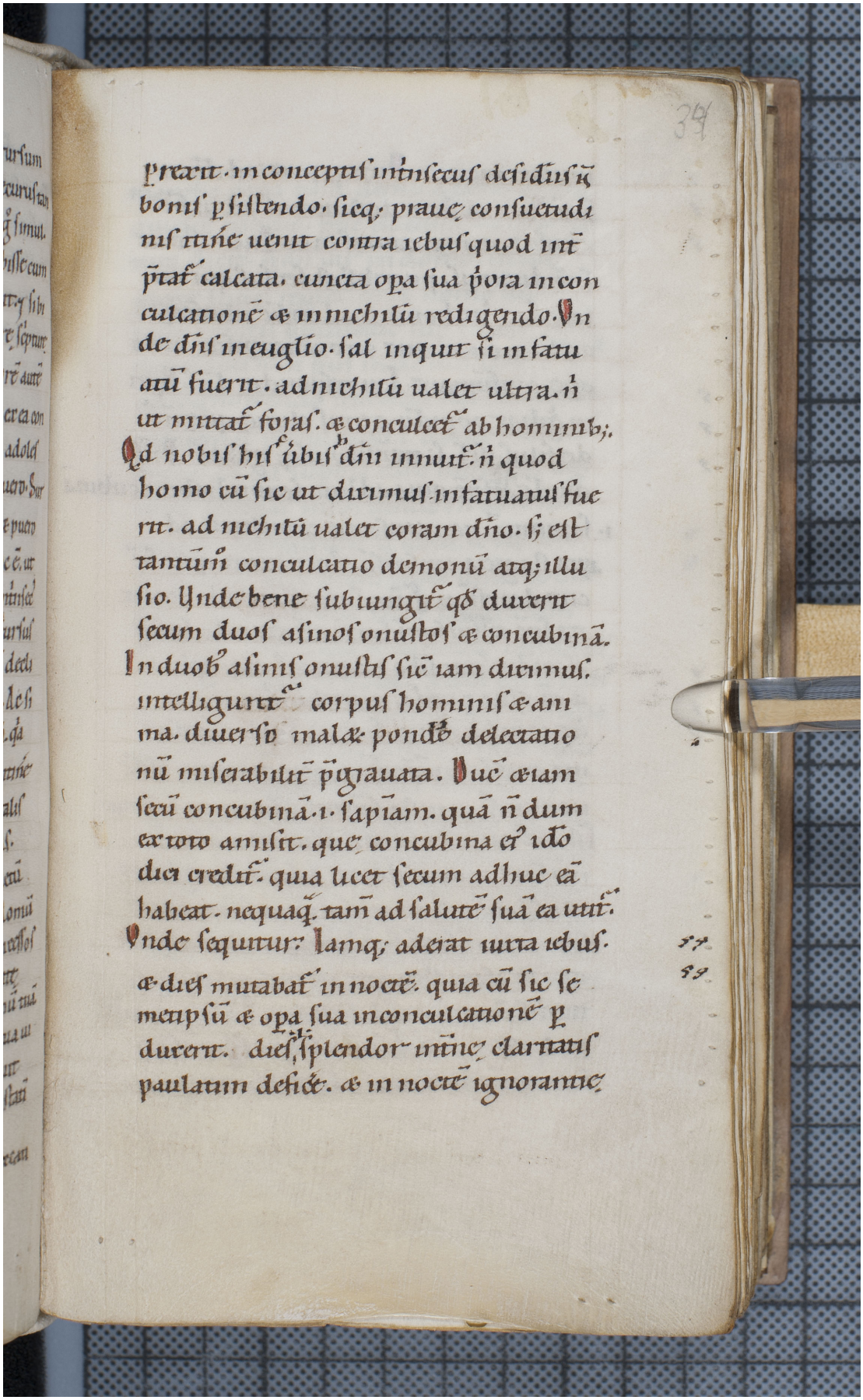

34

preexit. in conceptis intrinsecus desidiis ꝗ
bonis p sistendo. sicq; prauę consuetudi
nis ratione uenit contra rebus quod int
pratę calcata. cuncta opa sua pora in con
culcationē ę in nichilū redigendo. Un
de dnis in euglio. sal inquit si infatu
atū fuerit. ad nichilū ualet ultra. n
ut mittat foras. ę conculcet ab hominib;.
Qd nobis his ubis dn innuit. n quod
homo cū sic ut diximus infatuatus fue
rit. ad nichilū ualet coram dno. s; est
tantūm conculcatio demonū atq; illu
sio. Unde bene subiungit qd dixerit
secum duos asinos onustos ę concubinā.
In duob asinis onustis sic iam diximus.
intelliguntur corpus hominis ę an
ima. diuerso malę pondo delectatio
nū miserabiliter pgrauata. Duc ęiam
secū concubinā. i. sapiam. quā n dum
ex toto amisit. quę concubina et ido
dicit credit. quia licet secum adhuc eā
habeat. nequaq. tam ad salutē sua ea utit.
Unde sequitur: Iamq; aderat iuxta rebus.
ę dies mutabat in noctē. quia cū sic se
metipsū ę opa sua in conculcationē p
dixerit. dies, splendor intrinsecę claritatis
paulatim deficit. ę in noctē ignorantię